

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

23. An Confessarium olium approbatum, sed postea ab Ordinario sine causa reprobatur, possit virtute Bullae aliquis illum eligere ad eius confessionem audiendam? Et quid in praedicto casu de Regularibus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

le parcerere. Pero lo contrario se puede tener tambien con Enriquez y referre à Medina, y a Angelo, Conin, Nuñez, Sanchez, Ledesma y otros y sea la razon, que este tal verdaderamente esta aprobado por el Orqueste tal verdaderamente esta aprobado por el Orqueste. Lo otro que aqui se habla en materia fauorabilis. Pero lo que tiene de mas probable la contraria, es que ella esta puesta en vfo, y esta segunda no. No obstante se puede tener vna y otra, por ser ambas de tan grandes Doctores.] Ita ille.

2. Nota etiam quod vbi supra, in resol. 12. asserui Regularium olim approbatorum, & postea sine causa reprobatorum ab Ordinario, esse eligibilem virtute Bullæ Cruciatæ, & præter Acosta ibi citatum, tenet etiam hæc sententiam Trullench in Bulla Cruciatæ, lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 7. num. 17.

3. Sed incidenter ponam hic pulchrum dubium, an Religiosus à prelo suo non præsentatus possit ab Ordinario approbati, & de eius licentia confessiones facularium audire, & virtute Bullæ eligi. Rodriq. 1. num. 44. §. 6. art. 3. existimat approbationem esse inuadendam, & per consequens non posse eligi; quia Regularibus commune medio Prælatorum consensu communicat sua privilegia: quod colligit ex constitutione l. 1. l. dub. supra citat. Probabilis tamen mihi est pars affirmans, nam reperiuntur omnia requisita, scilicet approbatio, & iurisdicção; quæ duo à Trident. requiruntur. Ad constitutionem Iulij iam responsum est supra. solum intelligi quoad iurisdiccionem & facultates suorum privilegiorum: hæc enim sine consensu Prælatorum non communicantur. Et hæc omnia docet Trullench vbi supra, dub. 6. n. 8.

RESOL. XXIII.

An Confessarium olim approbatum, sed postea ab Ordinario sine causa reprobatum, possit virtute Bullæ aliquid alium eligere ad eius confessionem audiendam? Et quid in prædicto casu de Regularibus semel tantum approbatis, & sine causa reprobatis? Ex p. 1. tract. 11. Resol.

Negatiuè respondet Ioan. de la Cruz in direct. conf. p. 1. tract. de Pen. g. 5. dub. 8. concl. 4. Et ratio est: quia nunc iste non est approbatus; & hoc videtur immutari in Bulla plumbea, dum dicitur, licere eligere per Bullam Confessorem facularem, aut regularem, ab Ordinario approbatum, & de Regularibus semel tantum approbatum: ergo de aliis Sacerdotibus non est eligibilis, qui aliquando fuit approbatus; sed modo non est approbatus, cum illud specialiter concedatur solum Religiosis.

2. At, his non obstantibus, contrariam sententiam docet Sebastianus Acosta in explic. Bull. g. 40. per tot. vbi ait: [Si non ex culpa propria, vel ex crimine innotente infamiam, aut indecentiam ad audiendas Confessiones; sed ex malevolentia Ordinarij, seu Officialis; aut in penam alicuius inobedientie prohibetur ab exercitio Confessionum aliquis Sacerdos; tunc creditur abique dubio virtute Cruciatæ, si id constiterit, illum esse eligibilem. Dixi, si id constiterit: quoniam in dubio presumendum erit pro iudicio Ordinarij.] Ita Acosta, cuius sententiam probabilem putat Ioan. de la Cruz vbi supra, licet ipse, vt visum est contrariam complexus sit.

RESOL. XXIV.

An Sacerdos approbatus ab Ordinario pro vno oppido sit eligibilis per Bullam Cruciatæ? Et quid, si talis Sacerdos est approbatus in illo tantum oppido ex defectu scientiæ? Ex p. 1. tr. 11. Ref. 10. Tom. IV.

§. 1. Prima opinio negat: ita Leone tract. de Inhib. p. 2. q. 9. n. 20. Filliuc. tom. 1. tr. 7. c. 9. n. 262. & Nugnus in addit. ad 3. p. tom. 2. q. 8. art. 5. dub. 6. in respons. ad 9. cum aliis.

2. Secunda opinio affirmat: ita Acosta q. 39. & Henricus & Medina apud Fagund. de Præcept. Eccles. tract. 2. lib. 7. cap. 2. n. 18. & 22. Et ratio est: quia Summus Pontifex non exprimit, quod Sacerdos eligibilis per Bullam sit approbatus illimitatè pro tota Diocesi; sed tantum petit, quod sit approbatus ab Ordinario: ergo sufficit, quod pro vno tantum loco approbatus sit maxime cum versetur in materia fauorabili, non restringenda, sed amplianda.

3. Tertia opinio distinguit. Vel talis Sacerdos est approbatus in illo tantum oppido ex defectu scientiæ, vel non si primo modo, non est per Bullam eligibilis; si secundo, vtique. Ita Fay in addit. ad 3. p. q. 8. art. 5. disp. 3. concl. 4. ad 4. arg. Ledesma in sum. tom. 1. tract. de Pen. c. 13. dub. 9. in fin. Rodriq. in exp. Bull. Cruc. dub. 5. & alij.

4. Sed post hæc scripta inueni Fernandez in exam. Theol. moral. p. 3. c. 9. §. 6. n. 6. docet secundam opinionem, cuius verba hæc sunt: [Est quidam approbatus pro audiendis Confessionibus certi loci, & non aliorum; potestne virtute Cruciatæ eligi in Confessarium à quouis totius Episcopatus? Respondeo posse. Ratio est: quia talis est approbatus ab Ordinario; hoc autem solum requiritur à Bulla: ergo, vbi ius non distinguit, nec nos distinguere debemus. Adde præterea, posse eligi à quouis, licet versetur, vt hospes, in illo Episcopatu.] Ita Fernandez.

5. Omnes istæ tres sententiæ sunt probabiles. Sed tertia videtur mihi probabilior: nam, vt bene notat Ioan. Valerius in diff. vtriusque fori, verb. absol. diff. 11. num. 15. quando ex defectu scientiæ quis approbatur pro aliquo oppido, non est simpliciter, & absolute habitatus; sed cum limitatione, & restrictione, propter eius insufficientiam; & ideo constat de mente exponentis, seu approbantis, quod, scilicet, illum non aliter, nec aliàs approbarit, nisi pro illo paruo oppido; & ideo puto, Confessarium approbatum ad audiendas Confessiones puerorum, ruitorum, &c. non esse eligibilem ab aliis per Bullam: quia talis non fuit simpliciter approbatus, nec censetur idoneus in forma iuris absolute, nisi respectu certi generis personarum propter ipsius insufficientiam; & ita docet Acosta in expos. Bull. quæst. 39. licet antea dixisset, Confessarium approbatum pro vno loco tantum, esse tamen per Bullam eligibilem ab aliis in illo loco non commorantibus.

RESOL. XXV.

Virum Confessarium, qui pro determinato tempore fuit approbatus, & expositus, sit transacto illo tempore per Bullam Cruciatæ eligibilis? Ex p. 1. tr. 11. Ref. 11.

§. 1. Negatiuè respondet Ledesma in sum. tom. 1. tract. de Confess. c. 13. dub. 10. Et ratio est: quia licet talis Confessarius fuerit olim ab Ordinario approbatus; non est tamen, quando eligitur per Bullam.

2. Sed contrariam sententiam docuit Acosta in expl. Bull. quæst. 39. in fin. quia expositus ad tempus est approbatus ab Ordinario simpliciter, nisi postea ex causa reprobetur; & ideo reputatus fuit idoneus ad audiendas Confessiones; & Bulla non videtur requirere, vt Confessarius actu sit approbatus, quando eligitur; sed sufficit, vt olim habuerit approbationem: nam ita potest dici approbatus ab Ordinario. Et ita etiam docet Fay in addit. ad 3. p. quæst. 8. art. 5. disp. 3. concl. 4. ad 3. arg. si solo ductu voluntatis, & absque causa limitetur approbatio ab Ordinario, cum qua limitatione admitti potest opinio Acostæ.

Sup. hoc fit in fine Ref. 2. n. 9. seq. à princ.

Sup. hoc supra cursum in fine Ref. 21. & inf. in §. vlt. huius Ref. & inferius in tr. 4. Ref. 4. §. Sed contraria.

Sup. hoc supra in §. Tertia huius Ref. & in aliis eius antori.